

## DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

### Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu  
Judecătorii: Dumitru Visternicean, Galina Stratulat,  
Dumitru Mardari, Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Societatea Comercială „Imobconstruct” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gulcinski Gheorghi împotriva Societății Comerciale „Imobconstruct” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repunerea în termenul de adresare în judecată, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Imobconstruct” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 16 februarie 2016 de repunere în termen și admitere parțială a acțiunii,

### c o n s t a ț ă

La 24 decembrie 2015 Gulcinski Gheorghi a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Imobconstruct” SRL cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 10 martie 2012 dânsul a fost angajat la SC „Imobconstruct” SRL în funcția de șef de șantier, la data de 12 martie 2012 fiind încheiat contractul individual de muncă nr. 10.

Menționează reclamantul că, la 16 martie 2015 a adresat administrației pârâtului cerere privind acordarea concediilor de odihnă anuale pentru anii 2012, 2013 și 2014, deoarece din momentul angajării sale nu a beneficiat de careva concediu anual, totodată a solicitat expedierea la domiciliu a ordinului cu privire la acordarea concediului.

Din motiv că nu i-a fost expediat ordinul cu privire la concediu, dânsul a mers la sediul angajatorului, unde i-a fost înmănat ordinul cu privire la acordarea concediului

nr. 7/k din 16 martie 2015 și ordinul privind eliberarea sa din funcție nr. 27/15 din 08 mai 2015.

Susține reclamantul că pe parcursul a patru luni (noiembrie 2014 – martie 2015) a beneficiat de concediu pentru incapacitate temporară de muncă, conform certificatelor medicale eliberate de medicul de familie. Astfel, la 16 noiembrie 2014 a fost internat de urgență la spitalul Internațional „MedParc”, suportând XXXXX. La data de 27 noiembrie 2014 a fost externat din spital, concediul medical fiind prelungit pentru tratamentul ambulator pe perioada de 28 noiembrie 2014-06 ianuarie 2015. La 07 ianuarie 2015 a fost deschis certificatul medical pentru efectuarea investigațiilor necesare în vederea efectuării celei de a doua intervenție chirurgicală. Fiind consultat de medicul cardiocirurg i-a fost recomandată prelungirea tratamentului de susținere și prelungire a certificatului medical până la data de 16 februarie 2015. Din 17 februarie 2015 dânsul a continuat tratamentul ambulator la consultația medicului cardiolog, neurolog și oftalmolog, beneficiind de certificat medical deschis până la data de 17 martie 2015. Potrivit raportului nr. 482 din 16 martie 2015 a Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, a fost XXXXX.

Consideră reclamantul că ordinul de concediere a fost emis cu încălcarea prevederilor legislației muncii, care interzice eliberarea din funcție a salariatului în perioada incapacității temporare de muncă, stabilită prin certificatul medical.

Solicită reclamantul repunerea în termenul de adresare în judecată anularea ordinului nr. 27/15 din 08 mai 2015 privind eliberarea sa din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, începând cu data de 08 mai 2015 și până la data restabilirii în funcție, încasarea compensației în mărime de 5 salarii medii lunare în legătură cu încetarea contractului individual de muncă, în temeiul art. 264 Codul muncii compensației pentru concediul anual nefolosit pentru anul 2012 și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 16 februarie 2016 s-a dispus repunerea în termenul de adresare cu cerere de chemare în judecată. S-a admis parțial acțiunea, s-a declarat nul ordinul SC „Imobconstruct” SRL nr. 27/15 din 08 mai 2015 cu privire la eliberarea din funcție a lui Gulcinski Gheorghi cu restabilirea acestuia în funcția deținută, încasarea în beneficiul lui Gulcinski Gheorghi din contul SC „Imobconstruct” SRL a sumei de 39 170,40 lei – salariu pentru absența forțată de la lucru, sumei de 4 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și sumei de 1 275,11 lei – taxa de stat, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 a fost respins apelul declarat de către SC „Imobconstruct” SRL și menținută hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 16 februarie 2016.

La 12 iunie 2017 SC „Imobconstruct” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 și hotărârii Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 16 februarie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului SC „Imobconstruct” SRL a invocat că, instanțele ierarhic inferioare la examinarea cauzei eronat au conchis că intimatul-reclamant Gulcinski Gheorghi a fost eliberat din funcție în perioada concediului medical.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 a fost expediată în adresa părților la 06 aprilie 2017 (f.d. 132), însă lipsesc date (aviz de recepție) despre recepționarea acesteia de către recurentă.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către SC „Imobconstruct” SRL la 12 iunie 2017 se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

La 09 februarie 2018, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de către SC „Imobconstruct” SRL cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2018 recursul declarat de către SC „Imobconstruct” SRL a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 241 alin. (1) și (5) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Din suportul probatoriu prezent la actele cauzei rezultă că la 24 decembrie 2015 Gulcinski Gheorghii a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Imobconstruct” SRL, solicitând repunerea în termenul de adresare cu acțiune, anularea ordinului de concediere nr. 27/15 din 08 mai 2015, restabilirea în funcția de șef de șantier, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, încasarea compensației de 5 salarii medii lunare în legătură cu încetarea contractului individual de muncă, compensației pentru concediul anual nefolosit pentru anul 2012 și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Întru susținerea pretențiilor privind ilegalitatea emiterii ordinului de concediere, intimatul-reclamant Gulcinski Gheorghii a indicat că a fost eliberat din funcție în perioada aflării sale în concediul medical, având probleme de sănătate, în ultima

perioadă suportând și intervenții chirurgicale, iar potrivit raportului nr. 482 din 16 martie 2015 a Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă a fost XXXXX.

Pe parcursul examinării cauzei, în cererea de concretizare a pretențiilor sale (f.d. 53), Gulcinski Gheorghi a indicat că ordinul de concediere a fost emis cu nerespectarea prevederilor art. 80 Codul muncii, dat fiind faptul că pe parcursul serviciului nu a avut nicio absență nemotivată de la muncă, iar administrația angajatorului nu l-a informat despre faptul când a expirat concediul anual de odihnă. În același timp, a susținut că ordinul de concediere contravine prevederilor art. 208 Codul muncii, administrația nesolicitând nicio explicație referitor la abaterea disciplinară pentru care a fost sancționat. Abia, la 05 mai 2015 prin adresa nr. 05/05/15 administrația recurentei-pârâte SC „Imobconstruct” SRL i-a expediat comunicarea despre faptul că la data de 14 aprilie 2015 concediul de odihnă anual a expirat, și respectiv, din data de 15 aprilie 2015 acesta urma să se prezinte la serviciu. Totodată prin scrisoarea menționată, conducerea societății i-a solicitat ca în termen de 3 zile lucrătoare de la data recepționării scrisorii să se prezinte la oficiu pentru clarificarea situației create. Însă, la 08 mai 2015, adică până la expirarea termenului de 3 zile de la data întocmirii scrisorii și în lipsa informației despre data recepționării acesteia, administrația angajatorului emite ordinul de concediere.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 16 februarie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, s-a dispus admiterea parțială a acțiunii, s-a anulat ordinul nr. 27/15 din 08 mai 2015, cu restabilirea lui Gulcinski Gheorghi în funcția deținută și încasarea în beneficiul acestuia a salariului pentru lipsa forțată de la muncă în mărime de 39 170,40 lei și prejudiciului moral în mărime de 4 000 lei.

Drept unic temei pentru admiterea acțiunii și anularea ordinului SC „Imobconstruct” SRL nr. 27/15 din 08 mai 2015, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au invocat că contrar prevederilor art. 86 alin. (1) și (2) Codul muncii, intimatul-reclamant a fost concediat în perioada când acesta era bolnav, fapt confirmat prin certificatul XXXXX.

Instanța de apel și instanța de fond au constatat că în ultima perioadă a activității sale, Gulcinski Gheorghi a dispus de concediu medical, bazându-se pe informația Instituției Medico-Sanitare Publice, Centrul de Sănătate Sângera, nr. 86 din 03 decembrie 2015, potrivit căreia la 16 noiembrie 2014 Gulcinski Gheorghi a fost internat de urgență la spitalul Internațional „MedParc”, unde i-a fost efectuată XXXXX, fiindu-i deschis certificat medical nr. 199414 pe perioada 16 noiembrie 2014-27 noiembrie 2014. Ulterior, Gulcinski Gheorghi fiind externat, i-a fost prelungit tratamentul ambulator pe perioada de 28 noiembrie 2014-06 ianuarie 2015, fiind deschis certificat medical nr. 499700. La 07 ianuarie 2015 a fost deschis certificatul medical nr. 500786 în legătură cu efectuarea investigațiilor necesare pentru pregătirea celei de a doua intervenție chirurgicale. Fiind consultat de medicul cardiocirurg i-a fost recomandată continuarea tratamentului de susținere, cu prelungirea certificatului medical până la data de 16 februarie 2015. Din 17 februarie 2015 Gulcinski Gheorghi a continuat

tratamentul ambulator la consultația medicului cardiolog, neurolog și oftalmolog, beneficiind de certificat medical deschis până la data de 17 martie 2015.

Totodată, întru confirmarea poziției sale, instanțele de judecată au pus la bază raportul nr. 482 din 16 martie 2015 a Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, prin care intimatul-reclamant Gulcinski Gheorghi a fost XXXXX, astfel constatând că intimatul-reclamant a fost eliberat din funcția de diriginte de șantier în perioada aflării sale în concediu de boală.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a reținut același ansamblu de probe precum și prima instanță.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția dată în prezentul litigiu drept una arbitrară, or, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, s-a expus în privința raționamentului admiterii acțiunii lui Gulcinski Gheorghi, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, precum și fără a elucida următoarele aspecte.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în prima instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanța de apel a concluzionat în speță că, după expirarea termenului concediului de odihnă anual acordat prin ordinul nr. 7/K din 16 martie 2015, intimatul-reclamant Gulcinski Gheorghi a lipsit de la serviciu datorită unor circumstanțe obiective, independente de voința acestuia, și anume pe motiv de boală, confirmat prin certificatul XXXXX.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră această concluzie greșită, or, instanța de apel nu a făcut delimitare între noțiunea de „certificat de concediu medical” și „certificat XXXXX”, deoarece faptul încadrării în XXXXX, nu poate fi apreciat ca temei de neprezentare la serviciu oricând și pe orice durată. De altfel, prevederile p. 13 din Instrucțiunea privind modul de eliberare a certificatului de concediu medical, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 469 din 24 mai 2005, indică că, în cazul în care Consiliul pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă a decis XXXXX, certificatul medical ce atestă aflarea salariatului în concediu de boală, după stabilirea XXXXX se prelungește doar până la data când persoanei i s-a stabilit XXXXX.

Mai mult ca atât, după cum rezultă din materialele dosarului, în perioada 14 aprilie 2015 - 08 mai 2015, adică după expirarea termenului concediului de odihnă anual și până la concediere, Gulcinski Gheorghi nu s-a adresat la medic cu careva probleme de sănătate.

Prin urmare, odată ce salariatul Gulcinski Gheorghi a fost considerat ca persoană XXXXX prin raportul Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă nr. 482 din 26 martie 2015 nu înseamnă că pe viitor, activând la întreprindere, poate lipsi de la serviciu, nefiind necesară prezentarea certificatului

medical. Or, potrivit Instrucțiunii privind modul de eliberare a certificatului de concediu medical, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 469 din 24 mai 2005, certificatul medical se eliberează pentru prezentarea la locul de muncă și acordă salariatului concediul social plătit – concediu medical (p. 1 din Instrucțiune).

Se reține că intimatul-reclamant în susținerea cererii de chemare în judecată, pe lângă faptul că, în opinia sa, ordinul de concediere a fost emis în perioada aflării sale în concediu de boală, a invocat și alte încălcări ale legislației muncii la eliberarea sa din funcție – aplicarea eronată a prevederilor art. art. 208 și 210 alin. (2) Codul muncii.

Atât în partea descriptivă, cât și în partea motivării deciziei recurate, argumentele intimatului-reclamant Gulcinski Gheorghe sus-nominalizate nu au fost menționate, de altfel, contrar prevederilor art. 373 CPC, le-a ignorat și nu s-a expus în privința acestora.

În temeiul celor precitate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 ca fiind una nemotivată și arbitrară, or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat acțiunea posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea din 09 decembrie 1994).

Se reține că în sensul art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile unei dintre părți.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel pronunțată nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la examinarea pricinii în ordine de recurs, și reiterând lipsa temeiurilor legale de a restitui cauza spre rejudecare în prima instanță (art. 432 alin. 3 lit. d) și f) CPC), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către SC „Imobconstruct” SRL, casa decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, cu respectarea dreptului părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Societatea Comercială „Imobconstruct” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gulcinski Gheorghe împotriva Societății Comerciale „Imobconstruct” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repunerea în termenul de adresare în judecată, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral, cu remiterea cauzei civile spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu